

S. B.
XI - 1971
1-6

SLUŽBA BOŽJA

LITURGIJSKO-PASTORALNI LIST

GODINA XI

MAKARSKA 1971.

BROJ 1

NEPROMJENLJIVO I PROMJENLJIVO

Poslije nego što je papa Ivan XXIII promijenio neki zakon koga se kršćanstvo dugo vremena brižno pridržavalo, prigovorio mu je jedan kardinal da je relativist. On je na to odgovorio: »Nisam relativist. No ima ljudi koji smatraju da je apsolutno ono što nije apsolutno nego samo relativno«.

Doista, vrlo je malo stvari koje su apsolutno nepromjenljive. Neke su stvari hipotetički nepromjenljive. Npr. ako ćemo biti kršćani, moramo se držati Evandjelja; ako ćemo biti redovnici, moramo obdržavati evanđeoske savjete. Velika većina stvari su relativne i promjenljive.

Drugi Vatikanski sabor postavio je sebi četiri cilja:

- unaprijediti kršćanski život,
- ono što je promjenljivo bolje prilagoditi potrebama našeg vremena,
- promicati sve što bi moglo doprinijeti jedinstvu svih koji vjeruju u Krista,
- pojačati ono što bi moglo sve ljude pozvati u krilo Crkve.

(Usp. Sacrosanctum Concilium, 1).

Drugi cilj sabora — **ONO ŠTO JE PROMJENLJIVO BOLJE PRILAGODITI POTREBAMA NAŠEG VREMENA** — izazvao je i izaziva još uvijek mnogobrojne rasprave i neslaganja, jer nije lako ocijeniti što je i uolikoj mjeri promjenljivo, a još je teže izmjeriti kako ćemo to prilagoditi potrebama našeg vremena.

Glavni je izvor rasprava i neslaganja upravo u tom što ljudi ne uočavaju da neke pojedinosti u okviru jednog naroda, društvenog sloja ili staleža ne treba mijenjati a u drugom okviru je nužno da se promijene. Isto tako jedan način prilagođavanja u jednom ambijentu je savršen, a u drugom je štetan. Stoga je sveti Sabor otvorio najšire mo-

gućnosti da izvanjsko jedinstvo ponešto olabavi i da se mnoge pojedinosti odrede kako najbolje pristaje malim zajednicama i pojedincima.

Na početku drugog decenija »Služba Božja« želi doprinijeti svoj obol u ocjenjivanju i mjerenju onoga što je **NA PODRUČJU KRŠĆANSTVA U HRVATSKOJ PROMJENLJIVO, ŠTO JE POTREBNO PROMIJENITI, I NA KOJI ĆEMO NAČIN TO NAJBOLJE PRILAGODITI POTREBAMA NAŠEG VREMENA.** Nešto može za Francusku, Njemačku, Belgiju i Holandiju biti savršeno dobro. Pitanje je, da li je i za nas. Neka se iznose slobodno različita mišljenja. Ono što se dokaže da je i za nas dobro, zašto ne bismo prihvatili?!

Ni izdavač »Službe Božje« ni urednik ne slaže se sa svim što se štampa, ali se barem urednik slaže, da se sve do granica dozvoljivoga iznesu različita mišljenja kako bi ljudi mogli korigirati svoja gledišta. Nije loše u raspravljanju i pisanju ići do jednog i drugog ruba, a u praksi treba ići samo sigurnim putem. Na čast je »Službi Božjoj« konstatacija koju smo nedavno primili u jednom dopisu: »Vaš je list jedina posve neinstrumentalizirana javna tribina u ovoj veoma instrumentaliziranoj i manipuliranoj crkvenoj obnovi u Hrvatskoj«.

Pokušajmo uočiti što je za nas u Hrvatskoj promjenljivo, a što je nepromjenljivo! Pokušajmo naći način da ono što je promjenljivo prilagodimo potrebama našeg vremena! Pokušajmo sve učiniti, da »u promjenama ovoga svijeta srca naša budu usidrena ondje gdje su prave radosti«!

Fra Jure RADIĆ, urednik

UVODITI VJERNIKE U MISU

Kad prisustvujemo nekoj predstavi u kazalištu, možda ćemo i sami bez tuđe pomoći uočiti njezin sadržaj, shvatiti auktorove misli, osjetiti i doživjeti ljepotu. Ali ako je drama napisana davno u prošlosti, ako potječe iz neke druge, nama tuđe sredine, ako se pisac služi neobičnim slikama, riječima i izrazima, lako se može dogoditi, da razvoj drame ne možemo lako pratiti, da nam sadržaj drame ne bude jasan i da nam mnoge ljepote izmaknu. To isto vrijedi i za druga umjetnička djela: opere, oratorije, simfonije...